

ЦЕ ВАЖЛИВО!!!

КОНКУРС “Сім чудес Фастівщини”

У лютому будуть підводитися підсумки районного конкурсу “Сім чудес Фастівщини”, який був оголошений у 2009 –2010 навчальному році. Бажаючі взяти участь у конкурсі можуть подавати матеріали до 04.02.11 року до еколого-етнографічного центру.

ІНФОРМАЦІЯ НА ЗАМІТКУ

- Хочеш, щоб твої вірші чи статті потрапили до нашої газети? Якщо так, то принось до редакції всі свої ідеї та матеріали, і вони обов'язково з'являться на сторінках «Лідер-ОК!»
- Бажаючих поздоровити своїх друзів, однокласників, вчителів через газету - подавайте матеріали у рубрику «Вітаємо».

Щиро всіх вітаємо з наступаючим Новим роком та Різдом Христовим!

**Відкриває Новий рік свою диво-скриньку
Дістає пухнастий сніг, вогники й ялинку.
Хай дзвінкий лунає сміх, хай панує свято!
Щиро зичимо всіх благ, радості багато!**

УСМІХНИСЬ :)

- ☺ – За що ти отримав “2” з української мови?
 - Ми писали твір на тему “Як ми провели канікули”.
 - ???
 - Я написав: “Дякую, добре”.

Наступний номер газети чекайте у січні.
Засновник і видавник: Координаційна рада учнівського самоврядування РАДОФ
Адреса: вул. Суворова,1, РЕЕЦ
Телефон: 6-23-64

Самі вирішили – самі зробили – самі відповідаємо

ЛІДЕР-ОК!

Грудень
№3 2010р.

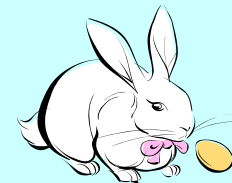
Районна газета учнівської молоді

У номері:
Ділимося досвідом
Інтерв'ю з учителем
Порив душі
Роздуми про важливе
Лідеру на замітку
Конкурси. Вітання

Поява на вулицях святкових гірлянд, метушня в подарункових крамницях, веселий сміх і радісні обличчя свідчать про наближення Нового 2011 року. Незабаром у будинках засяють прикрашені ялинки і всі почнуть відмічати феєрверк новорічних свят, очікуючи приємні сюрпризи.

У новому році ваш “Лідер-ОК!” також буде змінюватися на краще, але не без вашої допомоги! Ми дослухаємось до всіх ваших побажань, цікавих ідей, створимо нові рубрики за вашим бажанням. Будьте активними і долучайтеся до спілкування через газету, використовуйте можливість поділитись досвідом, знайти для себе щось нове і цікаве.

Нехай Новий рік принесе вам удачу, здоров'я, ще більше щастя та приємних сюрпризів, творчих успіхів та здійснення найзаповітніших мрій.

НОВИМ РОКОМ!

ВАШ “ЛІДЕР-ОК!”

Подаруйте частинку своєї душі...

3 грудня, як і кожного року ми відзначали Міжнародний день інвалідів. На найвищому рівні, бо навіть Президент України звернувся до нас, українців. Закликав бути милосердними, толерантними, небайдужими до людського горя. Але ми такі лише 3 грудня, а на наступний день про людей з ОМ всі забувають, і так, на жаль, з року в рік.

Всі ми ніби в мушлях, або як кажуть: "Моя хата з краю, нічого не знаю". В країні панують економічні негаразди, і це одна з причин, які призводять до байдужості. А чи є щось страшніше людської байдужості ??? Ми ще не вміємо відповідно сприймати людей з ОМ, не озиратись в слід людині на візку, переводити через вулицю незрячого, не шушукатись якщо в людини якісь негаразди з здоров'ям...

Так, ми оголосили в школі акцію "Не будь байдужим" і зібрали іграшки, які були подаровані дітям з ОМ. І нехай іграшки це лише маленька частинка нашого тепла, турботи, любові та підтримки...

Ніколи не забуду як приблизно через неділю після свята до мене підійшла мама маленького хлопчика, якому я вручала іграшку-ведмедика (скажу навіть ненового) і сказала: "Дякую тобі за подарунок...Мій синочок навіть спить з ведмедиком, а коли ним грається, то каже що йому друзі подарували друга..." Розумієте, як мало сил було затрачено нами, і як багато це значить для когось?

Я розумію ,говорити і робити - різні речі, але прошу кожного - допоможіть всім, хто потребує допомоги та підтримки, не будьте байдужими. Ми можемо змінити своє ставлення до людей з ОМ, можемо дати їм свою увагу та допомогу. Адже ми віримо, що всі вони стануть здоровими, будуть бігати босоніж по калюжах, куштувати смачні цукерки, дути мильні бульбашки і закривати долонями очі, коли чогось боятимуться...Та завжди поряд з ними будуть знаходитися люди, які прийдуть їм на допомогу. А таке жорстоке слово, як інвалід, назавжди зникне з нашого лексикону. Подаруйте частинку своєї душі, промінчик свого тепла...

Учениця 8 класу Борівської ЗОШ І-ІІІ ст. Тетенькіна Діана

Діти-волонтери із Борівської ЗОШ І-ІІІ ст.

ІНТЕРВ'Ю З УЧИТЕЛЕМ

Сторінками історії

*Інтерв'ю з вчителем географії Фастівцецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Бровченко Галиною Василівною*

- **Галино Василівно, скажіть будь ласка, що змусило Вас обрати саме цю професію?**
- Насамперед - це любов до дітей, бажання їх чогось навчити. Я знала, що стану вчителем з самого дитинства, яке проходило на чудових просторах Поділля і надихало мене. Це було моєю мрією!
- **Що для Вас ваш предмет і взагалі вчителювання?**
- Вчителювання? Вчителювання - це моє життя! Я відаю себе учням цілком і повністю. Навчаю їх, що вмію сама, а інколи і вони мене.
- **Чи носите Ви за спиною своє педагогічне кредо?**
- Так. Своє педагогічне кредо я висловила у вірші "Хай, якби важко всім нам не було..." (У рубриці "Порив душі")
- **Чи були курйозні моменти у Вашому студентському житті?**
- Звичайно!!! Як у кожного студента, а ще й географа! Вони в мене були, їх було настільки багато що всі й не пригадаю. Але декілька цікавих, із задоволенням, розповім учням.

Одного разу, ми з моїми студентськими друзями поїхали в Карпати в експедицію. Піднімаючись схилами на вершину гори, похилилися автомобілем на гору, і не могли вийти. Якби перехилились в іншу сторону - зірвалися б у прірву. Коли в автомобілі відкрилися дверцята у мене випали сувенірні грибочки, які я мала привезти в університет. Я дуже засмутилася цією подією. На щастя ця історія закінчилася добре, але грибочки назавжди залишилися високо в горах Карпатах.

Ще одним дуже яскравим моментом у моєму студентському житті стала зустріч з справжнім ведмедем. Зустріч з ним стала дуже несподіваною та непередбачуваною для мене.

- **Щоб ви могли порекомендувати молодим спеціалістам?**
- Моя найголовніша рекомендація – це любов до дітей!!! Вчителі мають любити своїх учнів, розуміти і виховувати.

Інтерв'ю взяла учениця 10 класу Шепелевич Тетяна

Таня і Настя – однокласниці. Обоє навчаються у 7 класі Кожанської ЗОШ І-ІІІ ст. та захоплюються поезією. Кожна має спеціальний зошит, в який записує власні твори.

Таня намагається завжди мати його при собі, бо часто буває, що хороша рима приходить у школі, на перерві, або, навіть, на уроці. А рима “дівчина” вередлива, коли вона приходить, її відразу потрібно ловити, бо може втекти.

Настя – натура романтична: любить природу, тварин, гарну музику. Муза приходить до неї, коли навколо немає галасу і метушні.

Дівчата дарують вам власні твори.

НОВИЙ РІК

Новий рік вже наступає,
Свято ближче все до нас.
І в усіх хатах відразу
Засія ялинка враз.

Нас чекають подарунки
Під ялинкою вночі.
Діти радісно співають
Новорічні всі пісні.

В кожному будинку свято,
І стоїть святковий стіл.
Щастя й радості бажаєм
Вам усім у Новий рік.

ЦУЦЕНЯ

Гавкотіло цуценя:
“Білий сніг пада щодня.
І мороз всім дошкуляє,
Вже весна хай наступає!
Сонечко хай тепло гріє,
І травичка зеленіє.
Пташечки хай всі співають,
А морози відступають.

Малюк Анастасія

КОСМІЧНІ ВІРШІ

Як поглянеш в телескоп,
То потрапиш в казку
Там он Марс одяг своєю
Загадкову маску.

І ніхто того не зна:
Є там люди чи нема.
Чи кульбабка там цвіте,
І дубок чи там росте.

Чи дощ квіти умива,
Чи ріка там проплива,
Чи метелик пролітає,
Діток милих забавляє.

Ще у телескопі бачу
Дев'ять різних я планет,
Бачу декілька комет
І сузір'я – просто диво!

Космос... – це так чудеса!
Не дотягнеться рука,
Не піти на ту планету,
Не забрати нам комету

Терещенко Тетяна

МОГУТНЯ СИЛА СОНЦЯ

Вийшло сонечко з-за хмарки,
Все відразу розцвіло.
Все зраділо, все проснулось
І одразу ожило.
Квіточки усі розкрились,
Враз запахли, зацвіли.
Пташечки усі зраділи,
Виліз їжачок з нори.
Вже комахи всі вилазять,
Бачать сонця промінці.
Всі кругом птахи співають
І радіють звірі всі.
Весело усім надворі,
Бо прийшла до нас весна.
Сонечко вже тепло гріє,
Зеленіє вже трава.

Малюк Анастасія

«Хочеш драйв на вікенд?»

Багато людей, дізнавшись, що їхнє чадо курить, п'є спиртні напої чи говорить нецензурні слова, одразу починають звинувачувати всіх на світі: школу, державу, технічний прогрес, рекламу, свою карму та ін. Проте, як і майже всі погані речі, які відбуваються в нашому житті, проблема приходиться від банального - нема чого робити.

Як і будь-якій нормальній людині, середньостатистичному підлітку хочеться якось відпочити після важких (так, саме важких) і одноманітних буднів. Дорослим працюючим людям необхідно усвідомити, що їх дітям теж нелегко навчатись в школі, адже школа – це також робота. Проте, шукаючи розваги на вікенд, юні люди зазвичай знаходять їх в “неправильних місцях”, таких як: автобусні зупинки, бари (з великою кількістю п'яних бійок) та кладка через ставок (у нашій місцевості). Зрозуміло, що з веселою компанією і настановами ровесників всі ці походеньки перетворюються на те, про що говориться у першому абзаці, якщо звичайно, до цього не додається вживання наркотиків чи раннє статеве життя.

Тому головною проблемою нашої молоді можна вважати її дозвілля, а точніше його відсутність.

Театр, кіно, естрадні концерти, мистецькі вистави, музеї... – все це у владі великих міст. А сільським дітям залишається дивитись на корови. Звичайно, той, хто хоче якось заповнити свій вільний час, зможе знайти підходяще місце у Фастові (добре, що місто недалеко від нашого села), але спектр дозвілля там також невеликий і не може задовольнити усіх смаків.

“Хліба та видовищ” – гасло, яке було вигадано в Римській імперії, коли на гладіаторських боях в Колізеї для народу роздавали хліб. Гасло, проголошене в Римі діє і надалі по всьому світі, але не в нас. Хліба покищо вистачає, а видовищ нуль.

І все начебто зрозуміло: шкідливі звички і хуліганські витівки зараз практично замінили молоді Колізеї. Проте залишається лише одне єдине питання: - необхідно змінити ситуацію, чи змінити світ?

Устименко Наталія

учениця 10 кл. Малоснітинської ЗОШ І-ІІІ ст.

ПОРИВ ДУШІ

Бровченко Галина Василівна - педагог із 30-тирічним стажем. На сьогоднішній день працює вчителем географії Фастівецької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів

Ще у студентські роки з'явилося бажання писати. Тоді і збиралася перша власна збірка. Сьогодні також бувають хвилини, які надихають на творчість.

*Хай якби важко всім нам не було,
Однак душа тепла бажає й світла.*

*І я дарую учням це тепло,
Я- вчитель, а це значить провідник,
Що в світ виводить немічних, незрячих.
Повинна все зробити, щоб вогонь проник,
Вогонь пізнання у серця дитячі.
Як запалити той ясний вогонь,
Наповнити добром дитячі душі?
Немов росу ранкову із долонь,
Свої знання я їм віддати мушу.
Безмежним розмаїттям новизни
І навесні, і влітку, й восени
Захоплюю дітей своїм предметом.
Так намагаючись провести урок,
Аби думки й на мить не зупинились,
Щоб в класі і годинник навіть змовк,
А лиш серця дитячі палко бились.
Я вірю в Розумне, Добре, Вічне,
Як в перший промінь Сонця на світанку.
В душі - одне бажання споконвічне:
Себе віддати учням до останку!*